

RAPLA STAADION AVAS UKSED

Spordileht, nr. 104, 2 september 1968

• JULGE PEALEHAKKAMINE ON POOL VÕITU • ÜHTEKOKKU 35 000 TÖÖTUNDI •
AGARAMAD EHITAJAD OLID KESKKOOLI ÕPILASED •

Sellest on rohkem kui viis aastat tagasi, kui raplalased järjekordse kergejõustikuvõistluse eel kokku tulid ja takseerisid oma ajahambast puretud väikest spordiväljakut. Pilt oli võrdlemisi trööstitu. Ja siis laususki keegi: mis oleks, kui teeksime uue, ajakohase ja omal jõul. Mõttest võeti särinal kinni, sest staadioni oli hädasti vaja. Ent samas tekkis ka kahtlusetont: kas tuleme toime? Korraliku staadioni ehitamine ühiskondlikus korras on vaearikas töö, ta on jõukohane vaid hästi tugevatele keskustele ja kollektiividele. Meil väike alev. Pole midagi, kui kõik käed külge löövad, saame hakkama arvati lõpuks. Ja kui ka täitevkomitee mõtte heaks kiitis, oli asi otsustatud. Töö algas. Esimesed kaks aastat kulusid peamiselt pinnase ettevalmistamisele. Künti üles maa ja pandi paika drenaaž. Suuremat vaeva nõudis väljaku tasandamine, sest üks pool oli tunduvalt kõrgem. Jalgpalliväljakule veeti rohkem kui 600 autokoormat mulda, jooksuradade tarvis ligi 1000 kantmeetrit šlakki, 150 tonni savi, turvast jne. Pole vist mõtet pikemalt rääkida, millist organiseerimist ja vaeva kõik see nõudis. Aga hakkama saadi, sest leidis eestvedajaid ja ka kaasalööjaid. Ühtekokku tehti 35 000 töötundi, ehk teiste sõnadega iga raplalane töötas vabast ajast staadioni ehitamisel 12—14 tundi. Nüüd on staadion valmis. Laupäeval anti ta ekspluatatsiooni. Sellele kauaoodatud hetkele olid saanud kaasa elama sajad raplalased. Mürtsus orkester, peeti kõnesid ja muidugi ei unustatud ka neid, kes ajakohase spordibaasi rajamisel olid kõige rohkem vaeva näinud. Neid oli aga palju. Lisaks EKP Rapla Rajoonikomitee ja Rapla rajooni TSN Täitevkomitee ning Eesti NSV Spordiliidu aukirjadele jagati välja «Spordiehituste rajaja» 45 kuld- ja 105 hõbemärki, neist 84 keskkooli õpilastele. Üksteise järel astusid, autasusid vastu võtma KEK-i metoodik H. Kaas, kergejõustikutreenerid Epp ja Toivo Ilves, kommunaalosakonna insener L. Parve, EKP Rapla Rajoonikomitee osakonnajuhataja E. Asser, keskkooli direktor E. Laprik, õpetaja L. Eelmäe, metsamajandi töötaja R. Kitt, teedevalitsuse ülem A. Randma ja paljud teised. Eriti tugevaks paisus aplaus siis, kui autasustamisjärg jõudis Spordiliidu kohaliku nõukogu esimehe Oskar Uudekülli ja täitevkomitee esimehe Martin Veeriseni, meesteni, kellel Rapla staadioni valmimises on kõige suuremad teened. Asutustest ei öelnud kunagi abist ära kommunaalettevõtete kombinat, EPT Rapla Koondis, KEK, MEK, teedevalitsus, keskkool, teravilja vastuvõtupunkt, Põhja Kõrgepingevõrkude Rapla jaoskond ja isegi abimehed väljastpoolt alevit Rapla Metsamajand ja Kohila Puidutööstus. Suur on olnud töö, mida raplalased tegid staadioni rajamisel. Aga see pole jäänud asjatuks vaevaks. Staadion on tore. Siin pea ükskõik kui massiline võistlus maha. Ringrada on 6, 100 m sirge 8 rajaga. Kõrgust ja kaugust võib aga hüpata neljas, teivast kolmes paigas. Niisama ohtralt on kettaheite- ja kuulitõukeringe. Kõike seda ümbritseb kirkalt värvitud rinnakõrgune torust piirdeaed, mis täidab ka veevärgi ülesandeid. Esialgu on vaeslapse osas veel vaid pealtvaatajad, kuid seda mitte kauaks. 1000 inimest mahutava tribüüni, mille alla tulevad inventariruumid, ehitamist on juba alustatud. 22. septembriks, mil siin peetakse iga-aastased Rapla lahtised karikavõistlused kergejõustikus, lubasid ehitajad tribüüni valmis teha. Ja siis võime veelgi valjema häälega lausuda: vabariigi sportlased on rikastunud jälle uue ajakohase baasiga.

O. Kuusik